

Baci

Bragagiu

Am răspunsul întrebării
Ce mi-o dă trăirea mie:
De pe liniile zării
Seara iar voi fi-n câmpie?

Cum să nu - eu aş răspunde -
Turmele conduc să pască
Pe-ale vânturilor unde
În lărgimea îngerească.

Voi mâna visări agale
S-aibă timp să se înfrupte
Cu arome de petale
De pe stele-albastre rupte.

Calea Robilor vom trece
Mai încet decât alene
Ca în scrierea ei rece
Să descoperim catrene.

De pe cântecul din pajiști
Vom culege doar cuvinte
Tainice ca niște zariști
Necitite de vreo minte.

Iar când zori de zori ridică
Aerul de deșteptare
Ne-om lăsa încet pe spicul
De la Soarele-răsare.

Vom purcede-ncet spre stână
Prin tărâmul din baladă
Ca-n povestea de lumină
Iarăși seara să se vadă

Înspre-o noapte toată-n stele
Și-n cărări încete, line
Unde visurile mele
Basmelor strânge pentru mine.
Victor Bragagiu